

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: ZA-16Sa/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200406
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Maukš
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2023:5022200406.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici sudcom Mgr. Andrejom Maukšom vo veci žalobkyne A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX, XXX XX D., zast. Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovanému Krajský dopravný inšpektorát Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky, Kuzmányho 26, 012 23 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného KRPZ-ZA-KDI-SK-10/2022 zo dňa 30. 04. 2022, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie a napadnuté rozhodnutie

1. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Čadci, Okresný dopravný inšpektorát (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) začal správne konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky na základe doručenej správy o výsledku objasňovania priestupku a spisového materiálu č. p.: ORP-P-79/DI-CA-2021 písomným predvolaním žalobkyne doručeným dňa 12. 10. 2021. V konaní vykonal ústne pojednávanie so žalobkyňou, vypočul svedkov E. F. a A. E. a znalca Ing. Juraja Gáboríka, ktorý vo veci vypracoval odborné vyjadrenie a zaobstaral listinné dôkazy.

2. Prvostupňový správny orgán vydal dňa 21. 02. 2022 rozhodnutie o priestupku č. p. ORP-P-190/ODI-E-2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým uznal žalobkyňu za vinnú zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), h) bod prvý, a m) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení v čase spáchania priestupku (ďalej len „Zákon o priestupkoch“), pretože porušila § 4 ods. 1 písm. b), § 15 ods. 5 písm. d) a § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o cestnej premávke“) na tom skutkovom základe, že dňa 12. 05. 2021 v obci Korňa viedla motocykel Honda Hornet e. č. G. XXX A. po ceste III/2020 za motorovým vozidlom Chevrolet captiva e. č. G. XXX A., ktoré viedol vodič H. I., pričom v km 3,030 chcela žalobkyňa motocyklom predchádzať motorové vozidlo, dala znamenie o zmene smeru jazdy vľavo a začala predchádzanie v tom čase vľavo odbočujúceho motorového vozidla, ktoré znížilo rýchlosť a odbočovalo do areálu objektu s popisným číslom 889, počas čoho došlo k nárazu motocykla do zadnej ľavej časti motorového vozidla. Podľa odborného vyjadrenia znalca Ing. Juraja Gáboríka č. 15/2021 žalobkyňa viedla motocykel v obci rýchlosťou 75 km/h \pm 5 km/h a dopravnej nehode by dokázala zabrániť pri rýchlosti 67 \pm 5 km/h zabrzdzením pred miestom zrážky. Ak by viedla motocykel povolenou rýchlosťou 50 km/h k zrážke by nedošlo. Motocykel žalobkyne nemal v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie, pričom škoda bola poškodenému vodičovi H. I. uhradená

prostredníctvom Slovenskej kancelárie poisťovateľov. Podľa § 22 ods. 2 písm. c) Zákona o priestupkoch bola žalobkyňu uložená pokuta vo výške 300 eur a povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 16 eur v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

3. V odôvodnení prvostupňový správny orgán uviedol, že vychádzal zo správy o výsledku objasňovania priestupku; záznamov o podaní vysvetlenia; záznamu dopravnej nehody, zápisnice z ohliadky, náčrtu miesta nehody, fotodokumentácie a plánu miesta nehody; odborného vyjadrenia J. K.; výsluchov svedkov F. a E. a znalca J. K. a výpisom z internetovej stránky L.. Uzavrel, že všetky listiny potvrdzujú skutkový stav vecí, neodporujú si a jednoznačne preukazujú spáchanie priestupku žalobkyňou ako je uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia. Z výsluchov svedkov F. a E. vyplýva, že nevideli vznik dopravnej nehody. Z výsluchu J. K. vyplýva, že žalobkyňa sa nachádzala v prvej fáze predchádzania, keď vodič I. začal odbočovanie vľavo. Z odborného vyjadrenia znalca J. K. číslo 15/2022 vyplýva, že žalobkyňa sa pohybovala v čase reakcie na odbočujúceho vozidla rýchlosťou 75 km/h \pm 5 km/h. Pri uložení sankcie vychádzal prvostupňový správny orgán zo sadzby pokuty od 150 eur do 800 eur a možnosti uložiť zákaz činnosti viesť motorové vozidlá do troch rokov, pričom uložil žalobkyňu pokutu vo výške 300 eur, čo predstavuje spodnú polovicu maximálnej sadzby a sankciu zákazu činnosti neuložil. Zohľadnil, že žalobkyňa je držiteľkou vodičského preukazu od roku 2016, v posledných dvoch rokoch bola jedenkrát postihnutá za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky pre rýchlosť jazdy a nebola postihnutá za spáchanie dopravnej nehody, čo bolo vyhodnotené ako poľahčujúca okolnosť. Uložená sankcia nebude mať pre žalobkyňu likvidačné účinky (žalobkyňa môže požiadať o splátky) a bude mať dostatočný výchovný vplyv, aby sa žalobkyňa v budúcnosti v cestnej premávke správala disciplinovane.

4. Žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-ZA-KDI-SK-10/2022 zo dňa 30. 04. 2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. K námietke žalobkyne ohľadom doplnenia odborného vyjadrenia uviedol, že na návrh žalobkyne boli doložení svedkovia a znalec Ing. Gáborík, ktorý zodpovedal všetky otázky žalobkyne, mohla mu na ústnom pojednávaní uviesť pripomienky, čo však neurobila. Žalovaný preto nevidel dôvod na dopracovanie odborného vyjadrenia. K námietke žalobkyne ohľadom nebratia do úvahy výpovedí svedkov uviedol, že nešlo o očitých svedkov. Svedok F. sa len subjektívne vyjadril k tomu, akí sú šoféri žalobkyňa a vodič I.. Objektívnosť tohto svedka možno namietat', pretože so žalobkyňou absolvoval veľa krát jazdu na motocykli a tiež nie je známy jeho pracovný vzťah s vodičom I.. Jeho tvrdenie, že žalobkyňa jazdí disciplinovane vyvracia jej evidenčná karta, v ktorej mala čase dopravnej nehody evidované 3 porušenia pravidiel cestnej premávky. K námietke žalobkyne, že nehodu nezavinila a že už bola v druhej fáze predbiehania uviedol, že podľa vykonaného dokazovania, a to záznamov o podaní vysvetlenia žalobkyne a vodiča Jurgu a odborného vyjadrenia a výsluchu znalca J. K. mal za preukázané, že žalobkyňa bola v prvej fáze predchádzania. Znalec vo vyjadrení uviedol, že v čase odbočenia vľavo vodiča I. sa žalobkyňa nachádzala približne v strede vozovky, kde nie je vodorovné značenie a vodič nemôže rozpoznať, v ktorom jazdnom pruhu sa nachádza teda, že je predchádzaný. K technike jazdy vodiča Jurgu uviedol, že vzhľadom na absenciu vodorovného dopravného značenia (stredová deliaca čiara), nie je možné technicky určiť, či bol pohyb vozidla pred odbočením správny. K záveru, že žalobkyňa bola v prvej fáze predbiehania dospel aj preto, že žalobkyňa nebola vedľa predchádzaného vozidla, ako to definuje § 10 ods. 4 Zákona o cestnej premávke pri pojme súbežná jazda. Podľa žalovaného dopravnú nehodu zavinila žalobkyňa tým, že prekročila maximálnu povolenú rýchlosť podľa § 16 ods. 4 Zákona o cestnej premávke, nedbala na zvýšenú opatnosť a svojou jazdou ohrozoval vodiča odbočujúceho vozidla podľa § 19 ods. 1 štvrtá veta Zákona o cestnej premávke.

Žalobné body a vyjadrenie žalovaného

5.1. Včas podanou správnu žalobou Krajskému súdu v Žiline ako správne súdu elektronicky dňa 01. 07. 2022 sa žalobkyňa domáhala preskúmania a zrušenia napadnutého aj prvostupňového rozhodnutia.

5.2. V žalobe uviedla, že z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by svojim konaním spôsobila vznik dopravnej nehody. Má za to, že viedla motocykel za osobným motorovým vozidlom vodiča Jurgu, dala znamenie o zmene smeru jazdy vľavo, prešla do ľavej časti vozovky, pričom počas plynulej jazdy v protismernom jazdnom pruhu začal odbočovací manéver vľavo vodič I. bez toho, aby dal znamenie o zmene smeru jazdy. Nehodu zapríčinil vodič I., pretože začal odbočovací manéver bez uistenia, že ho môže bezpečne vykonať, čo potvrdili aj svedkovia F. a E., ktorí uviedli, že vodič I. žalobkyňu v spätnom zrkadle videl. Svedok F. uviedol, že vodiča Jurgu pozná, pri odbočovaní smerové svetlá bežne nepoužíva

a jeho jazda je nedisciplinovaná. Žalovaný to vyhodnotil tak, že títo svedkovia neboli očitými svedkami a nevedeli sa vyjadriť priebehu dopravnej nehody. Tvrdenie žalovaného o namietaní objektívnosti svedka F. je arbitrárne, pretože skutočnosť, že so žalobkyňou veľa krát absolvoval jazdu na motocykli a nie je jasný jeho pracovný vzťah s H. I. nemôže zakladať pochybnosti o dôveryhodnosti jeho tvrdení. Sporným je konštatovanie žalovaného, že žalobkyňa nemala dostatok skúseností s predmetným motocyklom, pretože takáto argumentácia v priebehu administratívneho konania produkovaná nebola a nie je zrejmé, že by tento nedostatok zakladal zodpovednosť za vznik dopravnej nehody.

5.3. Podľa žalobkyne nemôže obstať argumentácia žalovaného, že sa žalobkyňa nenachádzala v druhej fáze predbiehania, ale v prvej. Žalobkyňa poukázala na závery uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/37/2015-276 zo dňa 26. 03. 2015 týkajúceho sa uvedenej otázky, s ktorými je záver žalovaného v rozpore. Na fotografii č. 9 zo dňa 12. 07. 2021 je zaznačená šmyková stopa č. 1 motocykla žalobkyne, ktorá sa nachádza v strede protismerného jazdného pruhu, z čoho je zrejmé, žalobkyňa sa v tomto pruhu nachádzala v čase brzdenia aj pred jeho začatím. Preto nie je možné stotožniť sa so záverom znalca J. K., ktorý pri svojom výsluchu dňa 10. 02. 2022 uviedol, že sa v čase odbočovania vozidla vodiča Jurgu nachádzala v prvej fáze predchádzania. Nevedel však uviesť, akú vzdialenosť so svojim motocyklom žalobkyňa v protismernej časti vozovky pred brzdením prešla, pretože to nie je možné technicky určiť. Záver znalca je arbitrárny.

5.4. Žalovaný sa tiež nezaoberal technikou jazdy vodiča Jurgu, ktorý sa mal pred odbočením nachádzať pri pravej krajnici, čím bol porušený § 19 ods. 3 Zákona o cestnej premávke, čo má význam pre posúdenie otázky zodpovednosti za vznik dopravnej nehody. Žalobkyňa požiadala o vypracovanie odborného vyjadrenia č. 3/2022 zo dňa 22. 04. 2022 znalca doc. Ing. Pavla Kohúta PhD., ktoré k žalobe priložila a navrhla ho vykonať ako dôkaz. Žalobkyňa v správnej žalobe citovala závery tohto stanoviska, z ktorých podľa nej vyplýva, že napadnuté rozhodnutie nevyplýva z dostatočne zisteného skutkového stavu, pričom na tieto nedostatky žalobkyňa poukazovala v odvolaní.

5.5. Žalobkyňa tiež uviedla, že napadnutým rozhodnutím bolo porušené jej právo na súdnu a inú ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktoré sú úzko spojené s právom na obhajobu z dôvodu, že sa správny orgán nevysporiadal so všetkými žalobkyňou uvádzanými námietkami a jeho rozhodnutie nie je náležite odôvodnené s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

6. Žalovaný navrhol správnu žalobu zamietnuť. V otázke zavinenia dopravnej nehody odkázal na svoje vyjadrenie v napadnutom rozhodnutí a uviedol, že dopravnú nehodu zavinila žalobkyňa podľa § 22 odseku 1 písm. g) Zákona o priestupkoch tým, že prekročila maximálnu dovolenú rýchlosť a nedbala na zvýšenú opatrnosť, keď svojou jazdou ohrozovala vodiča odbočujúceho vozidla (§ 16 ods. 4 a § 19 ods. 1 a 4 veta Zákona o cestnej premávke) s poukazom na odborné vyjadrenie, podľa ktorého by k dopravnej nehode nedošlo, ak by dodržala maximálnu povolenú rýchlosť. Žalovaný tiež poukázal na to, že v čase začatia odbočenia vľavo vodiča Jurgu sa žalobkyňa nachádzala približne v strede vozovky bez vodorovného značenia a vodič opticky nemohol rozpoznať, či je v pravom alebo ľavom jazdnom pruhu, teda, že je predchádzaný. Preto nebolo možné technicky určiť, či bol pohyb jeho vozidla pred odbočením správny. Žalovaný zdôraznil, že žalobkyňa bola v prvej fáze predbiehania a nemohla sa nachádzať v druhej fáze prechádzania, nakoľko nebola vedľa predchádzaného vozidla. K svedkom F. a E. uviedol, že neboli očitými svedkami dopravnej nehody a nevedeli sa vyjadriť k jej priebehu, pričom z ich výpovedí nevyplýva, že by sa vodič I. vyjadril, že bol predchádzaný v čase začatia odbočovania, ale len, že vedel, že za ním ide motocykel, čo uviedol aj v zázname o podaní vysvetlenia. K predloženému odbornému vyjadreniu žalobkyne uviedol, že v priebehu administratívneho konania žalobkyňa neuvádzala, že ho dala vypracovať a doručila ho žalovanému až po vydaní napadnutého rozhodnutia.

Posúdenie veci správnym súdom

7. S účinnosťou od 01. 06. 2023 prešla pôsobnosť Krajského súdu v Žiline ako správneho súdu na Správny súd v Banskej Bystrici podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. Správny súd preskúmal správnu žalobu a administratívny spis, vo veci nariadil na žiadosť žalobkyne pojednávanie na 23. 10. 2023 a dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná. Preto súd správnu žalobu podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol.

8. V posudzovanej veci ide o správnu žalobu vo veciach správneho trestania podľa § 194 ods. 1 SSP, keďže bolo rozhodované o priestupku. Vo veciach správneho trestania platí výnimka zo všeobecného pravidla zakotveného v § 119 SSP a správny súd nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy a môže sám doplniť dokazovanie v súlade s § 120 písm. b) SSP v spojení s § 197

SSP. Žalobkyňa navrhla vo veci vykonať ako dôkaz odborné vyjadrenie znalca Ing. Kohúta č. 3/2022, ktoré priložila k správnej žalobe. Predmetom odborného vyjadrenia bolo zodpovedanie otázok techniky jazdy žalobkyne a vodiča Jurgu a hodnotenie záverov urobených v administratívnom konaní, teda jeho predmet môže prispieť k objasneniu veci, a preto súd doplnil dokazovanie týmto dôkazom a pri ustáľovaní skutkového stavu vychádzal z dôkazov vykonaných v administratívnom konaní v spojení s týmto dôkazom. Žalobkyňa v správnej žalobe navrhla ako vykonať dôkaz aj výsluch účastníkov, na pojednávaní však uviedla, že na vykonaní tohto dôkazu netrvá, a preto ho správny súd nevykonával.

9.1. Zo záverov odborného vyjadrenia znalca J. M. č. 3/2022 vyplynulo, že technika jazdy žalobkyne z hľadiska smerového vedenia bola správna, keďže podľa brzdnej stopy sa pohybovala približne v strede ľavého jazdného pruhu; z hľadiska rýchlosti jazdy bola nesprávna, pretože sa pohybovala rýchlosťou 75 km/h, teda vyššou ako maximálne povolenou rýchlosťou 50 km/h.

9.2. Techniku jazdy vodiča Jurgu z hľadiska smerového vedenia znalec nepovažoval za správnu, pretože odbočovanie vykonával koridorom, ktorým dochádzalo k predlžovaniu času odbočovania a počas nehodového deja došlo v dôsledku odbočenia vľavo zo strany tohto vodiča k ohrozeniu žalobkyne vo vzťahu k jej skutočnej technike jazdy, ktorá však nebola správna z hľadiska rýchlosti.

9.3. Podľa znalca, bez vyhodnotenia problematiky ohrozenia žalobkyne nie je možné správne komplexne vyhodnotiť otázku technickej príčiny dopravnej nehody.

9.4. Znalec sa nestotožnil s vyhodnotením technickej príčiny dopravnej nehody, že ňou mohla byť nesprávna technika a rýchlosť jazdy žalobkyne za predpokladu, že vodič I. nemal povinnosť reagovať na ňu v čase 2,42 s resp. 1,42 s pred zrážkou, pretože nesprávna technika jazdy žalobkyne je prvkom technickej príčiny dopravnej nehody z dôvodu rýchlosti. Je však v prvom rade podstatné vyhodnotiť, či vodič I. pri odbočovaní vľavo ohrozil žalobkyňu a až potom je možné vykonať vyhodnotenie technickej príčiny jazdy žalobkyne. Z technického hľadiska vodič I. ohrozil žalobkyňu vo vzťahu k jej skutočnej (nesprávnej) technike jazdy, je však potrebné vyhodnotiť, či ju ohrozil vo vzťahu k právnej technike jazdy (pri rýchlosti 50 km/h). Pri správnom vyhodnotení dopravnej situácie za sebou mal vodič I. možnosť rozpoznať, že je predchádzaný z priečnej polohy motocykla, ktorý sa v čase začatia predchádzania nachádzal pri strede vozovky a z rozdielu rýchlostí vozidiel o cca 59 km/h, z čoho bolo zrejmé, že dôjde ku križeniu koridorov, pričom vozidlo vodiča Jurgu bude prechádzať cez koridor pohybu motocykla žalobkyne.

9.5. Znalec nepovažoval za správne tvrdenie o nemožnosti zabránenia nehode skoršou reakciou vodiča Jurgu, keďže vodič na žalobkyňu reagoval až v čase zrážky, pretože, ak by vodič I. mal pri správnom vyhodnotení situácie za svojim vozidlom možnosť rozpoznať, že nie je spôsobilá na bezpečné vykonanie odbočovania vľavo a mal možnosť reagovať na motocykel skôr a nezačať odbočovať.

10. Pokiaľ ide o konkrétne žalobné body, žalobkyňa v úvode bodu II. správnej žaloby uvádza, že si nie je vedomá, že by spôsobilá vznik dopravnej nehody, ale túto spôsobil vodič I.. V tejto časti žaloby žalobkyňa prezentuje len svoj vlastný názor a hodnotenie priebehu skutkového deja bez uvedenia, ako tieto okolnosti posúdil žalovaný a v čom je jeho posúdenie nesprávne. Takáto žalobná námietka je nekonkrétna a neumožňuje správne súd preskúmať zákonnosť postupu žalovaného. Žalobkyňa navyše prezentuje skutkové tvrdenie, že vodič I. začal odbočovací manéver bez toho, aby dal znamenie o zmene smeru jazdy, pričom táto skutková okolnosť nebola preukázaná vykonaným dokazovaním v administratívnom konaní, ani v rámci žalobkyňou predloženého odborného vyjadrenia J. M. (a žalobkyňa na preukázanie pravdivosti tohto tvrdenia nenavrhol vykonať žiaden iný dôkaz), a teda ide len o nepreukázané tvrdenie žalobkyne.

11. Žalobkyňa ďalej rozporuje, ako žalovaný vyhodnotil výsluchy svedkov F. a E.. Správny súd sa stotožňuje s vyhodnotením žalovaného uvedeným v napadnutom rozhodnutí, a to najmä so záverom, že nešlo o očitých svedkov. Pri takomto vyhodnotení ich výsluchov postupoval žalovaný v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 Správneho poriadku) a logikou, pretože je zrejmé, že výsluchy osôb, ktoré dopravnú nehodu nevideli, nemôžu objasniť sporné okolnosti jej priebehu. Všeobecné tvrdenia týchto svedkov o spôsobe jazdy žalobkyne a vodiča Jurgu nepreukazujú konkrétne okolnosti posudzovanej dopravnej nehody, ktorú svedkovia nevnímali svojimi zmyslami. Žalobkyňa ďalej uvádza (v súlade s obsahom administratívneho spisu), že Svedok F. uviedol, že vodič I. žalobkyňu v spätnom zrkadle pred manévrom videl, ale myslel si, že ho stihne dokončiť. V tomto smere sa správny súd stotožňuje s vyjadrením žalovaného k správnej žalobe, že táto okolnosť potvrdzuje len to, že vodič I. vedel, že za ním ide motocykel (čo nebolo sporné, nakoľko to uviedol už v zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 15. 05. 2021, ktoré citoval žalovaný na strane 5 napadnutého rozhodnutia), ale nepotvrdzuje to,

že vedel, že je v čase odbočovania predchádzaný. Preto výsluch tohto svedka nemôže zmeniť skutkový a právny záver žalovaného. Vzhľadom na uvedené považuje správny súd vyhodnotenie výsluchov svedkov F. a E. žalovaným za zákonné.

12. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že vyhodnotenie objektívnosti svedka F. žalovaným je arbitrárne, táto námietka je nedôvodná, pretože sama žalobkyňa následne v správnej žalobe uvádza dôvody žalovaného na toto konštatovanie (so žalobkyňou veľa krát absolvoval jazdu na motocykli a nie je jasný jeho pracovný vzťah s H. I.). Tieto dôvody možno vyhodnotiť ako určitý vzťah svedka k účastníkom dopravnej nehody, o čo žalovaný oprel svoje pochybnosti o objektívnosti tohto svedka a jeho záver preto nie je arbitrárny. Žalobkyňa ďalej v správnej žalobe len konštatuje, že tieto dôvody nemôžu zakladať pochybnosti dôveryhodnosti svedka bez bližšieho vysvetlenia, v čom je záver žalovaného nesprávny. Správny súd k otázke objektívnosti svedka F. dodáva, že vzhľadom na to, že samotný obsah výpovede tohto svedka je pre objasnenie priebehu dopravnej nehody nepodstatný (ako uzavrel v predchádzajúcom odseku), je v rámci súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia irelevantné posúdenie jeho objektívnosti žalovaným.

13. Pokiaľ žalobkyňa rozporuje tvrdenie žalovaného v napadnutom rozhodnutí, že nemala dostatok skúseností s motocyklom z dôvodu, že nie je zrejmé, že by tento nedostatok zakladal zodpovednosť za vznik dopravnej nehody, správny súd uvádza, že žalovaný na tejto skutočnosti nezaložil zodpovednosť žalobkyne za spôsobenie dopravnej nehody. Z prvostupňového aj napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že zodpovednosť žalobkyne spočívala najmä v prekročení maximálnej povolenej rýchlosti v obci. Preto je pri prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia irelevantné, ako žalovaný vyhodnotil otázku skúsenosti žalobkyne s motocyklom.

14. Podstatným žalobným bodom je, že žalovaný nesprávne vyhodnotil, že sa žalobkyňa v čase dopravnej nehody nachádzala v prvej a nie druhej fáze predbiehania. Zo žalobkyňou citovaného uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/37/2015-276 možno vyvodit' taký výklad ustanovenia § 15 ods. 5 písm. d) a § 19 ods. 1 Zákona o cestnej premávke, podľa ktorého manéver prebiehajúceho vodiča možno rozdeliť na vybočenie zo svojho smeru jazdy (prvá fáza predbiehania), súbežnú jazdu v protismernom jazdnom pruhu (druhá fáza predbiehania) a zaradenie sa pred predídene vozidlo (tretia fáza predbiehania). Ak je predbiehajúce vozidlo už v druhej fáze predbiehania, potom bez ohľadu na prípadné svetelné znamenie vodič odbočujúceho vozidla ho nesmie ohroziť (náhle zmeniť rýchlosť alebo smer jazdy) a je povinný (obdobne ako pri súbežnej jazde podľa § 10 ods. 4 uvedeného zákona) dať prednosť v jazde vodičovi jazdiacemu v jazdnom pruhu, do ktorého prechádza. S takýmito právnymi posúdeniami sa správny súd stotožňuje. Nie je však pravdivé tvrdenie žalobkyne, že názor žalovaného je v rozpore s vyššie uvedeným právnym názorom. Z napadnutého rozhodnutia (strana 5 až 8) vyplýva, že podľa žalovaného sa žalobkyňa v čase dopravnej nehody nachádzala len v prvej fáze predbiehania. Žalovaný nerozporoval vyššie uvedený právny názor (že v druhej fáze predbiehania nemôže obiehajúci vodič ohroziť predbiehajúce vozidlo), len vyhodnotil skutkový stav odlišne ako žalobkyňa. Podstatné preto je preskúmanie vyhodnotenia skutkovej otázky, v ktorej fáze predbiehania sa žalobkyňa nachádzala.

15. Žalobkyňa v správnej žalobe uvádza, že na fotografii číslo 9 (príloha odborného vyjadrenia znaleckého posudku Ing. Gáboríka – pozn. správneho súdu) je zaznačená šmyková stopa č. 1 jej motocykla v strede protismerného jazdného pruhu, z čoho je zrejmé, že sa tu nachádzala už určitú vzdialenosť pred začatím brzdenia. Z toho dôvodu považuje žalobkyňa za arbitrárny záver znalca J. K., podľa ktorého bola v prvej fáze predchádzania, pričom znalec nevedel uviesť, akú vzdialenosť prešla žalobkyňa so svojím motocyklom v protismernnej časti vozovky pred brzdením, pretože to nie je možné technicky určiť. Správny súd uvádza, že zo záveru odborného vyjadrenia J. K. (strana 15) vyplýva, že v čase, keď vodič I. začal odbočovanie (2,42 s pred zrážkou) sa žalobkyňa s motocyklom nachádzala približne v strede vozovky (znázornené na obrázku 11 odborného vyjadrenia). Na tomto závere podľa obsahu administratívneho spisu znalec zotrval aj v rámci svojho výsluchu dňa 01. 02. 2022, kde uviedol, že prvá fáza predbiehania znamená, že motocykel zjavne prejde do ľavého (protismerného) pruhu, pričom žalobkyňa sa v čase 2,42 s pred zrážkou, t. j. v čase reakcie na odbočujúce vozidlo, nachádzala v strede vozovky, a preto daný úkon súvisí s prvou fázou predbiehania. Podľa výpovede znalca nebolo technicky možné určiť, akú vzdialenosť žalobkyňa prešla v protismernnej časti vozovky pred brzdením pre absenciu vodorovného dopravného značenia (stredovej deliacej čiary). Znalec svoj záver o nachádzaní sa v prvej fáze predbiehania podľa správneho súdu riadne vysvetlil s poukazom na polohu žalobkyne v čase začatia odbočovacieho manévru (v strede vozovky, teda nie v ľavom jazdnom pruhu) s poukazom

na nákres nachádzajúci sa v odbornom vyjadrení a s vysvetlením, prečo nebolo technicky možné určiť, akú vzdialenosť žalobkyňa prešla v protismernej časti vozovky (pre absenciu vodorovného dopravného značenia). Záver znalca preto nemožno považovať za arbitráry. Žalobkyňa závery znalca relevantne nepoprela a nenavrhol vykonať dokazovanie, ktoré by ich spochybnilo. Žalobkyňou predložené odborné vyjadrenie znalca J. M. sa vôbec nezaoberalo otázkou, v ktorej fáze predbiehania sa žalobkyňa nachádzala a či je možné technicky určiť, akú vzdialenosť prešla v protismernej časti vozovky. Pokiaľ svoj záver o nachádzaní sa v druhej fáze predbiehania žalobkyňa vyvodzuje z brzdnej stopy na fotografii č. 9, ide len o jej vlastné hodnotenie tohto dôkazu odlišne ako ho vyhodnotil znalec, ktorý je odborne spôsobilou osobou v oblasti dopravy, pričom svoj záver riadne vysvetlil, ako správny súd uviedol vyššie.

16. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí na strane 8, druhý odsek uzavrel, že žalobkyňa sa nemohla nachádzať v druhej fáze predbiehania s poukazom na § 10 ods. 4 Zákona o cestnej premávke (súbežná jazda), nakoľko nebola vedľa predchádzaného vozidla. Takýto záver podľa správneho súdu zodpovedá vykonanému dokazovaniu, pretože vzájomná poloha vozidiel v čase zrážky podľa odborného vyjadrenia znalca J. K. (strana 8, obrázok 50 odborného vyjadrenia) bola taká, že predná časť motocykla žalobkyne narazila do motorového vozidla vodiča Jurgu zozadu približne do ľavého zadného kolesa. V čase dopravnej nehody (ako to vyplýva zo strany 15 odborného vyjadrenia znalca J. K.) sa vodič I. pohyboval výrazne pomalšie (rýchlosťou 11 ± 3 km/h, z ktorej zrýchľoval do 15 ± 3 km/h) ako žalobkyňa (rýchlosťou 75 ± 5 km/h). Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa sa nemohla v čase vzniku dopravnej nehody nachádzať v druhej fáze predbiehania, teda nevykonávala súbežnú jazdu v protismernom jazdnom pruhu s vozidlom vodiča Jurgu, ale nachádzala sa za ním, keďže sa pohybovala 5-krát rýchlejšie a aj pri takto vysokom rozdieli vzájomných rýchlostí, kedy sa žalobkyňa rýchlo približovala k vozidlu vodiča Jurgu, v čase zrážky narazila prednou časťou svojej motorky do zadnej časti vozidla vodiča Jurgu. Je zrejmé, že žalobkyňa pred zrážkou ani počas nej nevykonávala jazdu v protismernom pruhu. Vzhľadom na vyššie uvedené správny súd uzatvára, že je správny skutkový záver žalovaného, že žalobkyňa sa v čase dopravnej nehody nachádzala v prvej fáze predbiehania.

17. Pokiaľ žalobkyňa namieta, že sa žalovaný nezaoberal podstatnou otázkou vzniku dopravnej nehody, a to technikou jazdy vodiča Jurgu (ktorý mal podľa nej porušiť § 19 ods. 3 Zákona o cestnej premávke), toto tvrdenie nie je pravdivé. Žalovaný techniku jazdy vodiča Jurgu hodnotí v poslednom odseku na strane 7 napadnutého rozhodnutia s odkazom na vyjadrenie znalca J. K., podľa ktorého sa žalobkyňa v čase začatia odbočenia vľavo vodiča Jurgu nachádzala približne v strede vozovky, kde nie je vodorovné značenie a vodič nemohol opticky rozoznať, v ktorom jazdnom pruhu žalobkyňa je, a teda nemusel rozpoznať, že jej predchádzaný. Znalec hodnotil aj techniku jazdy vodiča, kde vzhľadom na absenciu vodorovného dopravného značenia nie je možné technicky určiť správnosť pohybu jeho vozidla (strana 15 odborného vyjadrenia). Preto nie je možné prisvedčiť záveru žalobkyne, že vodič I. porušil ustanovenie § 19 ods. 3 Zákona o cestnej premávke, podľa ktorého pred odbočovaním vľavo vodič je povinný zaradiť sa čo najďalej vľavo v časti vozovky určenej pre jeho smer jazdy s ohľadom na rozmery vozidla alebo nákladu a šírku vozovky, nakoľko nesprávnosť pohybu jeho vozidla nevyplýva z dokazovania vykonaného v administratívnom konaní.

18. Uvedený skutkový záver nemôže zvrátiť ani odborné vyjadrenie znalca J. M.. V tomto odbornom vyjadrení je zhodne ako vo vyjadrení znalca J. K. skonštatované, že technika jazdy žalobkyne bola nesprávna z hľadiska rýchlosti jazdy. Techniku jazdy vodiča Jurgu nepovažoval znalec J. M. za správnu z hľadiska smerového vedenia (zvoleným koridorom dochádzalo k predlžovaniu času odbočovania). Aj správny súd sa riadi zásadou voľného hodnotenia dôkazov, pričom dôkazy hodnotí jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti a prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo (§ 129 ods. 1 SSP). V otázke vyhodnotenia správnosti techniky jazdy vodiča Jurgu tu existujú dva rôzne závery vyplývajúce z dvoch vypracovaných odborných vyjadrení. Porovnaním týchto odborných vyjadrení správny súd konštatuje že znalec J. M. sa na rozdiel od znalca J. K. vôbec nezaoberal otázkou absencie vodorovného dopravného značenia (stredovej deliacej čiary), z čoho znalec J. K. vyvodil nemožnosť technicky určiť správnosť pohybu vozidla vodiča Jurgu. Z tohto dôvodu sa správne súdu javí ako presvedčivejší záver znalca J. K., ktorý sa danou problematikou zaoberal podrobnejšie. Záver znalca J. M., ktorý je síce opačný, nemôže spochybniť záver znalca J. K. práve pre nezaobranie sa konkrétnou dopravnou situáciou ohľadom absencie vodorovného dopravného značenia na vozovke v predmetnej veci. Preto má správny súd za to, že žalovaný sa zaoberal technikou jazdy vodiča Jurgu dostatočne a vyhodnotil ju správne s odkazom na vyjadrenie znalca J. K., podľa ktorého nesprávnosť techniky jazdy vodiča Jurgu nebolo možné určiť.

XX Znalec J. M. vo svojom odbornom vyjadrení ďalej uviedol, že nesprávna technika jazdy žalobkyne je prvkom technickej príčiny dopravnej nehody z dôvodu rýchlosti, v prvom rade je však podstatné vyhodnotiť, či vodič I. pri odbočovaní vľavo ohrozil žalobkyňu a či by ju ohrozil vo vzťahu k jej správnej technike jazdy (pri rýchlosti 50 km/h). Podľa znalca J. M. mal vodič I. pri správnom vyhodnotení dopravnej situácie za sebou možnosť rozpoznať, že je predchádzaný a že bude prechádzať cez koridor pohybu motocykla. Tiež uviedol, že vodič I. by mal pri správnom vyhodnotení situácie za svojim vozidlom možnosť rozpoznať, že nie je spôsobilá na bezpečné vykonanie odbočovania vľavo a mal možnosť reagovať na motocykel skôr a nezačať odbočovať.

20. Podľa správneho súdu ani tieto závery nie je možné vyhodnotiť izolovane bez ostatných vykonaných dôkazov. Podľa záverov znalca J. K. (strana 17 odborného vyjadrenia) v čase začatia odbočovania vodiča Jurgu v čase 2,42 s pred zrážkou sa žalobkyňa nachádzala približne v strede vozovky (obrázok 11), pričom nebolo technicky možné určiť, či mal vodič I. možnosť rozpoznať, či je predchádzaný pre absenciu stredovej deliacej čiary. Naproti tomu znalec J. M. konštatuje, že vodič I. mal pri správnom vyhodnotení dopravnej situácie za sebou možnosť rozpoznať, že je predchádzaný z priečnej polohy motocykla a z rozdielu rýchlostí vozidiel o cca 59 km/h, z čoho bolo zrejmé, že dôjde ku kríženiu koridorov. Nie je zrejmé z čoho znalec J. M. vyvodil, že v tomto momente bol motocykel žalobkyne v priečnej polohe. Túto skutočnosť vo svojom odbornom vyjadrení ničím nepodložil. Naproti tomu odborné vyjadrenie znalca J. K. obsahuje viaceré obrázky priebehu pohybu vozidiel (najmä obrázky č. 8, 9 a 10), z ktorých nevyplýva priečna poloha motocykla v žiadnej fáze predchádzania. Preto pokiaľ založil znalec J. M. svoj záver o možnosti vodiča Jurgu rozpoznať, že je predchádzaný, vyvodil z priečnej polohy motocykla, tento záver nie je podložený vykonaným dokazovaním. Tiež sa znalec J. M. pri hodnotení možnosti rozpoznať, že vodič I. je predchádzaný, nezaoberal absenciou stredovej deliacej čiary. Preto pri hodnotení odborných vyjadrení vo vzájomnej súvislosti považuje správny súd za presvedčivejšie odôvodnený a podložený záver znalca J. K., že nebolo technicky možné určiť, či mal vodič I. možnosť rozpoznať, či je predchádzaný, pretože tento záver vychádza z vyhodnotenia konkrétnej dopravnej situácie (absencie stredovej deliacej čiary) a je podložený aj znázornením vzájomných polôh vozidiel pred a počas nehodového deja.

21. Znalec J. M. vo svojom vyjadrení uviedol, že bez vyhodnotenia problematiky techniky jazdy vodiča Jurgu (z pohľadu ohrozenia žalobkyne) nie je možné určiť technickú príčinu dopravnej nehody. Žalovaný však nepostupoval v rozpore s týmto záverom, pretože techniku jazdy vodiča Jurgu hodnotil (ako to správny súd uzavrel v odseku 17. tohto rozsudku) a v súlade s odborným vyjadrením znalca J. K. určil, že nie je možné ustáliť, že bola nesprávna. U vodiča I. preto nebolo preukázané žiadne porušenie zákona. Preto nemožno prisvedčiť žalobkyni, že napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu, keďže žalovaný sa otázkou techniky jazdy vodiča Jurgu dostatočne zaoberal.

22. Správny súd dodáva, že vzhľadom na dokazovanie vykonané v administratívnom a súdnom konaní má za to, že príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy žalobkyne z hľadiska jej rýchlosti. Žalobkyňa sa podľa odborného vyjadrenia J. K. pohybovala rýchlosťou 75 ± 5 km/h, pričom v danom úseku bola maximálna povolená rýchlosť 50 km/h, keďže išlo o obec. Tieto skutočnosti nespochybnil ani znalec Ing. Kohút. Aby dopravnej nehode zabránila stačilo, aby sa pohybovala rýchlosťou nižšou ako 70 ± 5 km/h. To znamená, že ak by žalobkyňa neprekročila maximálne povolenú rýchlosť 50 km/h, vodič I. by dokončil odbočenie vľavo bez toho, aby došlo k ich kolízii. V čase len 2,42 s pred zrážkou (čo predstavuje samo osebe pomerne krátky reakčný čas), kedy začal vodič I. odbočovací manéver, nemusel rozpoznať, že je predchádzaný, a preto nebolo možné ustáliť, že jeho technika jazdy pri odbočovaní bola nesprávna. Žalobkyňa vykonávala predbiehanie nepovolenou rýchlosťou, pričom od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby predvídal protiprávne konanie inej osoby. Vodič I. preto nemohol predpokladať, že sa žalobkyňa bude v rozpore so zákonom pohybovať rýchlosťou 75 ± 5 km/h. Preto nie je ani možné uzavrieť, že by vodič I. žalobkyňu ohrozil vo vzťahu k jej správnej technike jazdy (pri rýchlosti 50 km/h), nakoľko pri takejto rýchlosti žalobkyne by k jej ohrozeniu nedošlo. Preto je správny záver, že žalobkyňa sa dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), h) bod prvý, a m) Zákona o priestupkoch, pretože porušila všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (§ 15 ods. 5 písm. d) Zákona o cestnej premávke – Vodič nesmie predchádzať ak vodič pred ním idúceho vozidla dáva znamenie o zmene smeru jazdy vľavo a ak ho nemožno predísť vpravo prípadne v ďalšom voľnom jazdnom pruhu v tom istom smere jazdy), v ktorého dôsledku vznikla dopravná nehoda, pri ktorej inému (vodičovi I.) spôsobila škodu na

majetku a prekročila rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise v obci (§ 16 ods. 4 Zákona o cestnej premávke – Vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km/h) najviac o 20 km/h (pri zistenej rýchlosti 75 ± 5 km/h sa pohybovala minimálne rýchlosťou 70 km/h.)

23. Pokiaľ žalobkyňa v závere správnej žaloby namieta porušenie práva na súdnu a inú ochranu a práva na obhajobu, pretože správny orgán sa nevysporiadal so všetkými ňou uvádzanými námietkami a jeho rozhodnutie nie je náležite odôvodnené, ide o všeobecnú námietku, v rámci ktorej nekonkretizuje, s ktorými konkrétnymi námietkami žalobkyne sa žalovaný nevysporiadal, prípadne v čom je jeho odôvodnenie nedostatočné. Správny súd dodáva, že v napadnutom rozhodnutí sa žalovaný vyjadruje ku všetkým odvolacím námietkam žalobkyne, ktoré označil osobitnými nadpismi (ohľadom doplnenia odborného vyjadrenia, ohľadom svedkov a ohľadom fázy predbiehania, v ktorej bola žalobkyňa). Správny súd poukazuje na odôvodnenie tohto rozsudku, v ktorom v rozsahu jednotlivých žalobných námietok uzavrel, že žalovaný vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu a jeho závery boli správne. Pokiaľ ide o odborné vyjadrenie znalca J. M., toto žalobkyňa doručila žalovanému až dňa 02. 05. 2008 v rámci doplnenia odvolania, pričom žalovaný napadnuté rozhodnutie vydal skôr, dňa 30. 04. 2002, a teda sa s touto skutočnosťou ani vysporiadať nemohol. Žalobkyňa v priebehu administratívneho konania neavizovala, že by si dala takéto odborné vyjadrenie vypracovať a že ním navrhuje doplniť dokazovanie (čo potvrdila aj na súdnom pojednávaní). Žalovaný preto nemal dôvod v administratívnom konaní čakať na toto doplnenie a svojim postupom neporušil práva žalobkyne.

24. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nebola v konaní úspešná, keďže jej žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, súd jej podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia na Správny súd v Banskej Bystrici. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v dvoch vyhotoveniach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom a kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.